

65. Тогава първосвященникът раздра дре-
хитъ си и рече: Той богохулствува! Каква
нужда имаме вече отъ свидѣтели? На, сега
чухте богохулството Му!

66. Какъ ви се струва? А тѣ отговориха
и рекоха: виновенъ е за смъртъ.

67. Тогава Го заплюваха и биеха по ли-
цето, а други Му удряха плѣсници

68. и думаха: проречи ни, Христе, кой Те
удари!

69. А Петъръ седѣше вънъ на двора. И
приближи се до него една слугиня и рече:
и ти бѣше съ Иисуса Галилееца.

70. Но той се отрече прѣдъ всички, като
каза: не зная, що говоришъ.

71. А когато отиваше къмъ вратата, видѣ
го друга и думаше на ония, що бѣха тамъ:
и тоя бѣше съ Иисуса Назорея.

72. И той пакъ се отрече съ клетва: не
познавамъ Человѣка.

73. Малко по-сетнѣ се приближиха ония,
които стояха тамъ, и казаха на Петра: наи-
стина и ти си отъ тѣхъ, защото и твоятъ го-
воръ те издава.

74. Тогава той почна да се вѣри и кълне:
не познавамъ Человѣка. И тутакси пропѣ
пѣтель.

75. И спомни си Петъръ думата, казана
му отъ Иисуса: прѣди още пѣтель да пропѣ,
три пжти ще се отречешъ отъ Мене. И като
излѣзе вънъ, плака горко.

(67) Исаия 50, 6; 53, 3. (70) Марк. 14, 68. (74) Марк.
14, 72.